

Jacek Maślankiewicz - Gość Specjalny

VII FORUM HUMANUM MAZURKAS

Artysta malarz, absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, ekspert od spraw wizualizacji, Prezes Związku Polskich Artystów Plastyków, Okręg Warszawski, z siedzibą przy ul. Mazowieckiej w Warszawie.

Pochodzi z rodziny artystycznej. Jego ojciec - Ireneusz Maślankiewicz - był znakomitym malarzem realistą. Jacek zawieszony jest w swej twórczości między realizmem a abstrakcjonizmem. Lubi malować pejzaże, z których stara się wydobyć pozacywilizacyjną duchowość i poetykę.

Jako prezes ZPAP z determinacją walczy o przetrwanie tego związku, który nie radzi sobie z transformacyjną grą rynkową. Od początku jego kadencji salony wystawiennicze przy ul. Mazowieckiej w Warszawie pełne są artystycznych inicjatyw – wystaw, akcji, konkursów, prelekcji i spotkań.

Wernisaż malarski

Alberto Texier - kultura tropiku Ameryki Łacińskiej

A. Texier - "Taniec jelenia"

Urodził się w Chile (1957). Ze względu na skomplikowane losy rodziny mieszkał w wielu krajach świata. Przez to stał się obywatelem świata i artystą świata. Obecnie mieszka na przemian we Francji i w Polsce.

Ukończył studia architektoniczne w Puebla w Meksyku (1988). W malarstwie jest uczniem chilijskich malarzy J. Balmes, G. Barrios (Paryż 1973) i R. Matta (Paryż 1979, 1984), którzy byli przyjaciółmi domu Texierów. Artyści Ci mieli duży wpływ na warsztat malarski Alberto i filozofię obrazowania świata. Stylistykę i tematykę obrazów Alberto wymyślił już sam. Obrazy A. Texiera najczęściej związane są ze współczesną kulturą meksykańską, kulturą prekolumbijską i kulturą krajów tropikalnych Ameryki Łacińskiej, a nie z kulturą Chile.

Największe piętno na sposobie uprawiania przez Artystę jego sztuki wycisnął 20-letni pobyt w Meksyku. Puebla - miasto, gdzie Texier studiował i wykladał przez 4 lata nowoczesny design, to dla artystów Ameryki Łacińskiej promieniujące i opiniotwórcze centrum sztuki, tak jak Paryż i Nowy Jork dla Europejczyków. Alberto swobodnie porusza się po wszystkich niemalże technikach obrazowania, poczynając od malarstwa olejnego, akwareli, pastelów, murali, po malowanie na tkaninach.

Pierwsza wystawa indywidualna w Meksyku w Museo de Puebla w Sala Alconedo (1985), następne w Instytucie Kultury Abierta w Puebla (1996, 1997). Na terenie Polski - 2 wystawy indywidualne w Galerii Traffic (2006) i Galerii Hotelu Sielanka w Warce (2008). Brał udział w wystawach zbiorowych na terenie Meksyku, Chile, Czechosłowacji, Polski i Francji (Paryż 2004, Lyon 2010). Alberto Texier jest członkiem związku artystów plastyków we Francji (Maison Des Artist). Jest stuprocentowym artystą z ducha i talentu, ale życie zmuszało go często do pracy w charakterze inżyniera czy urzędnika państwowego.

Joanna Galecka - Bagna Biebrzańskie i inne motywy

J. Galecka - "Wiosenne ornamenty"

Urodziła się w Mońkach na Białostocczyźnie, w północnej krainie pełnej lasów, rzek i bagien. Jej osobowość artystyczną ukształtowała w dużym stopniu wrażliwość na dziką przyrodę. Ukończyła Liceum Plastyczne w Supraślu i ASP w Krakowie - najpierw na Wydziale Grafiki (dyplom 1992), potem na Wydziale Malarstwa (dyplom 1994). Studiowała m.in. u prof. J. Szancenbacha i prof. J. Gaja. Dla jej twórczości ważne były przyjaźnie z mistrzem drzeworytu J. Pankiem i malarką surrealistką M. Anto. Artystka idzie jednak swoją, odrębną drogą, poddając się własnym fascynacjom i natchnieniom. Lubi pracować w plenerze, ale też czerpie z wyobraźni. Malarstwo kolorystyczne łączy z metafizyką, symboliką, ale też nie obcy jest jej świat monochromatycznych mroków. Stworzyła prace malarskie, grafiki i rysunki, które komponują się w następujące cykle tematyczne: *Nad Czerwoną Wodą* (impresje greckie), *Pejzaże Biebrzańskie*, *Alija w krainie róż* (malowane ogrody), *Bazar w Aszchabadzie* (impresje azjatyckie), *Kraina Feliji*, *In modo barocco*, *Moje zwierzę*, *Teatrzyk Metafizyczny* F. Miała ok. 30 wystaw indywidualnych, m.in.: w Krakowie, Aszchabadzie, Warszawie, Białymstoku, Sandomierzu, Warce, Tarnobrzegu, Kijowie i Grodnie. Uczestniczyła w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych, plenerach i projektach artystycznych w kraju i za granicą. Joanna Galecka była stypendystką Fundacji im. T. Kulisiewicza i Fundacji im. Jana Pawła II. Otrzymała kilka nagród, m.in. Grand Prix i wyróżnienia w konkursach „Najlepsza Grafika miesiąca” i „Mały Format” oraz Nagrodę Fundowaną Firmy „Bilans” na „Salonie 100-lecia” ZPAP.

“Biebrza to rzeka, do której wracam nieustannie. Gdy przyjeżdżam w rodzinne strony, wyruszam na wędrowki przez jej rozległą dolinę. Spotkania z przyrodą budzą moje uczucie głębokiej więzi, jedności z naturą, pierwotną przynależność do niej.

Pejzaż biebrzański to obszar swobodnie podzielony deseniemi wody i ziemi. Niebo tu się zniża i kładzie na powierzchni. I tak - niebo jest na ziemi. Słońce w tysiącrotnych odbiciach... Pejzaż rozłożysty, nieosłonięty, powoduje wyciszenie i kontemplację. Ale są też tu gęstwiny nie do przebycia, dzikie bagna pełne dzikich zwierząt, szczególnie ptaków. Ostępy o rajskiej, dziewiczej urodzie.

Od lat maluję Biebrzę. Szukam rozwiązania do tego trudnego pejzażu. Głównie maluję ją z pozycji wędrowca, który przycupnął na chwilę. Zdarza się jednak, że powstają obrazy - tęsknoty, malowane z oddalenia.

Ta dzika rzeka - Biebrza, stała się dla mnie jak bliska osoba, za którą tęsknię i do której wracam, bo lubię z nią być.”

(Joanna Galecka)